

[Viggo Starcke.]

fattede alle. Hvorfor har vi haft disse problemer? Fordi godsejerne og proprietæerne og jordejerne i byerne råder over jordreserverne og råder over arbejdsmulighederne både for arbejderklassen, for landbougdommen og for byerhvervene. Det er et problem, som nu, når grundskyldskommissionen bliver færdig, vil rykke frem i forgrunden, og deraf kan så eventuelt opstå mulighed for nye regeringskonstellationer.

Vi hævder ikke, at en grundskyld øjeblikkelig kan dække alle skatter, men derfor skal den indkræves med sin fulde værdi alligevel. Selvom et æret medlem af dette høje ting ikke kan leve af sin rigsdagsgage, skal han dog have den alligevel. Vi ønsker at åbne adgang til selvstændig bedrift på land og i by. Det vil skabe arbejde med hensyn til byggeri, maskiner, transport, handel, det vil forøge reallønnen, købekraften, åbne vejen for skattelettelse. Man har nu i 50 år flyttet skattebyrden over på arbejderne, over på husmanden, over på håndværkeren og forretningsfolk. Man har prøvet at tage fra de rige og give til de fattige, og de rige blev rigere deraf, de fattige blev ikke rigere, de blev kun talrigere.

Danmark har alle betingelser for at gå i spidsen i en frihandelspolitik. Vi er det land i Europa, der har de laveste toldsatser, men det har ikke skadet os. Man kan se det på vor levestof, og deraf kan man drage den konklusion, at det vil være en fordel at gå endnu længere ned. Danmark er i høj grad interesseret i billig transport af råvarer, af halvfabrikata og af færdigvarer. Danmark har billigere mad til sin producerende befolkning end andre lande, og hvis vi billiggør benzinen og transporten, vil det være en stor fordel.

Det er desto værre sådan, at den dumpingpolitik, som vi har været skræmt med, har gjort indtryk på nogle, men af de eksempler, der har været fremført, har ingen kunnet holde. Det eneste, jeg kan se som virkeligt eksempel på dumping, er den indenrigske dumping, som statsbanerne fører overfor nærtrafikken, overfor småskibsfarten, overfor de private vognmænd. Statsbanerne får 90 mill. kr. i subsidier og fører en unfair konkurrence overfor småskibsfarten; de udnytter desuden nærtrafikken gennem S-banetaksterne, idet passagererne

skal betale både statsbanernes underskud og overprisen på deres egne billetter. Vi ønsker, at konkurrencen bliver givet fri, således at småskibsfarten, rutebilerne, lastbilerne og vognmændene ikke skal underbydes fra statsbanernes side.

I øjeblikket er 600 skibe i småskibsfarten oplagt, 75 pct. af småskibsflåden er arbejdsløs, og som følge deraf står mange af de skibsværfter, der har med træskibe at gøre, stille. Vi har i Danmark med alle vore havne mulighed for en billig transport, hvis småskibsfarten ikke bliver underbudt i konkurrencen. Dens opgave, at transportere foderstoffer, cement, brændselmaterialer og byggematerialer, vil den i så fald kunne løse, fordi det er meget billigere at sejle varerne f. eks. fra Svendborg til Sønderborg end at køre dem ad landevejen den lange omvej.

I øjeblikket har vi nu, 8 år efter krigen, ingen mulighed for at få telefon, uden at man skal søge langvarigt gennem nævn. Vi ønsker fra vor side en revision af biografsystemet, så vi ikke risikerer den udvikling, som Norge er inde i. Her i H. C. Andersens fædreland kan man ikke engang få lov at se H. C. Andersen-filmen. Vi ønsker en revision af bilimporten, fordi vi finder det meningsløst, at der skal bruges lige så mange penge til reparationer af bilerne, som det vil koste at forny hele vognparken, og vi ønsker de løfter, som i sin tid blev givet af den tidligere højtærede handelsminister om deponeringsordningens ophør, ført ud i livet.

Den nuværende regering er en liberal regering og kalder sig sådan; også det konservative parti ynder at kalde sig liberalt. Vi ønsker, at den liberale tendens, der har været, bliver forstærket og ført ud i virkelig politik.

Vi i retsforbundet vil nu roligt afvente udviklingen i grundlovspolitikken. Vi vil gerne tage hensyn til de gode argumenter, som vi har mødt fra vore modstandere, men da vi har mødt så få gode argumenter og så mange dårlige, vil vi fremhæve, at de dårlige argumenter gør intet indtryk på os, selvom de har medført et stemmetab. Vi er nemlig her for at kæmpe for de ideer, som vi tjener. Vi er her for at tale sandhed, og et stemmetab ved et valg får os ikke til at svigte hverken sandheden eller de mange tusinder af vælgere, som har vist os tillid og trofasthed.